

In de steegjes van de Hoogstraat.

Gebouwen in de Cornelis Dirkstraat.

De verrassing van de Cornelis Dirkstraat

Op een doordeweekse dag planden we met een klein groepje Otrobanda te gaan verkennen. We hadden afgesproken onder de schaduwrijke bomen op het Brionplein en na eerst de nodige begroefingen te hebben uitgewisseld, werd de hitte natuurlijk al gauw het voornaamste onderwerp van gesprek. Het was namelijk in die periode van windstilte en de naderende orkanen en we waren allemaal al klefsnat, nog voordat we waren begonnen. Ik had me voorgenomen het onderwerp hitte dood te zwijgen, omdat het wel eens kan gaan vervelen als je het er altijd maar over hebt. Maar alle 'Digital Dushies', de groep waar ik deze keer mee op stap was, waren het er gelukkig unaniem over eens. Om toch maar positief te blijven, deden we alsof we de verschrikkelijke kou moesten trotseren. Het voelde gelijk wat koeler aan.

Tekst en foto's Solange Hendrikse

In de Hoogstraat.

Onze wandeling begon over het Brionplein. De bedoeling was de nieuwste muurschilderingen op te zoeken in Otrobanda. Al puffend en zwetend vonden we die. Sommigen hadden die al eerder gezien, maar het gaf niet, het blijft keer op keer leuk en telkens komt er toch weer iets anders uit tevoorschijn qua

compositie, of door de lichtval op dat moment. Er waren weer enkele nieuwe schilderingen bijgekomen en het is altijd een verrassing die voor de eerste keer te ontdekken. Het geeft de steegjes en de gebouwen in de straten een vrolijke aanblik. Bovendien is het puur kunst. We liepen door de steegjes, maakten af en toe een babbelletje met een bewoner en belandden ten-

slotte in de Hoogstraat, waar er weer van alles te zien en te fotograferen viel. Vanaf de Hoogstraat doken we een van de steegjes in, de Cornelis Dirkstraat. Het straatje gaat de bocht om en loopt dan parallel aan de Hoogstraat. Het eindigt bij het bekende gebouw op de hoek van de weg van het viaduct en de stoplichten bij de Hoogstraat. Het pand, waarvan alle ra-

men en deuren van een schitterende tekening zijn voorzien, staat daar al een poos te koop en te wachten op een nieuwe eigenaar, die het nieuwe bestemming moet gaan geven. Tot dan profiteeren wij van de kunst die erop is aangebracht door die zoveel mogelijk te fotograferen, voordat het weer verdwenen is als het gebouw gerenoveerd gaat worden.

De straat eindigt dus bij dit gebouw en loopt dan over in de Quintastraat. Ik was er al vaker geweest, maar niet eerder door de hele straat gelopen. Het is voor mij een bekende straat, omdat ik er vroeger geregeld doorheen reed, naar kennissen die aan het begin van de straat woonden, op nummer 2. Om bij hun te komen, moest je met de auto een hele omweg ma-

ken, omdat je de Cornelis Dirkstraat vanuit de Hoogstraat niet in kan rijden. Na er jaren niet meer geweest te zijn, herkende ik de buurt eigenlijk niet terug. Wel de locatie, maar de straat op zich geeft nu een compleet ander beeld.

Het is een korte straat, waarin momenteel vrijwel alle huizen gerenoveerd zijn. Vroeger waren de woningen niet bouwvallig, maar leken ze donker en dicht op elkaar te staan en er heerste een andere sfeer. Nu staan de woningen er welvarend bij, in vrolijke kleuren geschilderd. Het geeft een ruim en schoon aanzicht.

De straat gaat verder de hoek om en gaat over in de Quintastraat, vroeger een aantrekkelijke buurt, met fraaie stenen woonhuizen.

De Cornelis Dirkstraat in Otrobanda.

